

[Formanden.]

Møde; men hvis ingen gør Indsigelse, be-
tragter jeg Samtykket som givet. (Ophold).
Det er givet.

Udvalgets Indstilling sattes til For-
handling.

Ordføreren (Simonsen [Aarhus]): Det foreliggende Forslag er af dette høje Ting i sin Tid sendt til Landstinget med Titelen: Forslag til Lov om Modvirkning af Huslejeaager. I Landstinget har Forslaget faaet Navneforandring, saaledes at det nu hedder: Forslag til Lov angaaende Lejemaal om visse Boliger og Forretningslokaler m. v., og denne Ændring kan maaske være heldig. Der er foretaget adskillige andre Ændringer i Forslaget, men da jeg gaar ud fra, at alle dette ærede Tings Medlemmer og andre, som Forslaget vedrører, nøje har fulgt Debat-ten, som Forslaget har været Genstand for i det andet høje Ting og i Bladene, skal jeg ikke paa nærværende Tidspunkt komme ind paa en Redegørelse for, hvilke Ændringer der er sket. Jeg har den Opfattelse, at det Forslag, som foreligger her, ikke er saa væsensforskelligt fra det, der i sin Tid blev sendt til Landstinget, at man af den Grund skulde undlade at stemme for det og vedtage det, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale at stemme for det foreliggende Forslag.

Slebsager: Heller ikke jeg skal give Anledning til en Drøftelse af Enkeltheder, men ogsaa gøre opmærksom paa, at selv om Lovforslagets Titel er forandret, er Forholdet dog det, at det Flertal i Landstinget, som har vedtaget Lovforslaget, udtrykkeligt siger i Betænkningen, at dermed tilsigtes der ikke paa den ene Side nogen udvidet Anvendelse af Bestemmelserne i Loven i Forhold til de tilsvarende Bestemmelser i Loven af 1. April 1925, men paa den anden Side heller ikke nogen Begrænsning i den hidtil fulgte Domspraksis. Naar det er Forholdet, er der jo i Virkeligheden blot sket det, at man i Titelen i Stedet for at bruge Udtrykket: Forslag til Lov om Modvirkning af Huslejeaager, siger: Forslag til Lov om Lejemaal af visse Boliger og Forretningslokaler, medens Indholdet af de Bestemmelser i de saakaldte Aagerparagraffer eller det, som skulde være den permanente Lov, i Virkeligheden tilsigter at skulle virke ganske, som Loven har virket hidtil.

Med Hensyn til Forslaget i øvrigt da

er det jo gennem Ændringer paa en Række Omraader baade vedrørende de permanente Bestemmelser og de midlertidige Bestemmelser uddybet og udvidet og, synes jeg, i de fleste Tilfælde paa en fornuftig og god Maade. Der er vel et Par Ting, som jeg vilde have foretrukket i Folketingets Affattelse, men det skal jeg heller ikke komme ind paa paa dette Tidspunkt, men skal slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale det høje Tings Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Jeg finder ingen særlig Anledning til at fremkomme med ret mange Bemærkninger om den Boliglov, som er blevet tilbagesendt fra Landstinget, og som vi i Dag skal behandle, idet jeg, hvad Enkeltheder angaar, kan henvise til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling her i Tinget.

Efter den ret grundige Behandling i det høje Landsting møder Forslaget for det første med en ny Titel, en ny Etikette, og delvis ogsaa med et nyt Antræk eller Overtræk, som jeg ikke skal omtale nærmere. Jeg skal blot bemærke dette, at trods baade Navneforandringen og det nye Antræk er Indholdet dog væsentligt det samme, og det er jo det, der er det afgørende. Og hvad Indholdet angaar, maa jeg sige, at det konservative Folkeparti kan ikke stemme for Lovforslaget. Vi maa fremdeles betragte denne Lov som et Indgreb i den private Ejendomsret, den Ejendomsret, som vi til det yderste ønsker at beskytte. Vi er af den Opfattelse, at enten en Mand sætter sine Penge i Beboelsesbygninger, i Skibe eller i andet, maa han have den fulde Ejendomsret og Dispositionsret over dem.

Vi mener tillige, at en Godkendelse af et Princip, en Lovgivning, der indskrænker disse Rettigheder, vil være yderst uheldig. Ligeledes er vi af den Opfattelse, at en vedvarende Boliglovgivning i normale Tider vil kunne hindre Byggeri og dermed ogsaa en lavere Husleje.

Jeg lagde i Dag Mærke til en Notits i en af Aviserne, hvorefter den højtærede Indenrigsminister i Gaar i Landstinget skulde have sagt, at det efter 1935 maatte overvejes, om der ikke var Anledning til fortsat at benytte Boligrestriktioner. Alene en saadan Udtalelse vil nok kunne faa en og anden til at tænke lidt nærmere over Spørgsmaalet, og hvis deri skal være givet et Fingerpeg om, at man vedvarende vil kunne tænke sig at gaa til Indskrænkninger paa dette Omraade, maa